

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222200422
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4222200422.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Lenky Halmešovej, veci starostlivosti o maloleté dieťa: K. V., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov: U. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. č. XXX, v konaní zast. advokátom: JUDr. Milan Bányi, so sídlom Nám. Bélu Bartóka 5, Veľký Meder, a R. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom t. č. Z. XXX, v konaní zast. advokátom: JUDr. Tamás Puskás, so sídlom Jókaiho 24, Komárno, o návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 12P/16/2022-172 zo dňa 20. októbra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti týkajúcej sa určenia výšky výživného, počiatku určenia vyživovacej povinnosti otca a sumy ročného výživného **p o t v r d z u j e.**

Odvolací súd **m e n í** rozsudok v časti týkajúcej sa lehoty splatnosti ročného výživného tak, že zaostalé splatné výživné na maloletého K. za obdobie od 03.02.2022 do 31.10.2022 vo výške 1.339,10 eura, súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 75 eur, spolu s bežným výživným až do vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením č o i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. V záhlaví označeným rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloletého K. V., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok s tým, že rodičovské práva a povinnosti patria obom rodičom. Otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého K. mesačne vo výške 150 eur odo dňa podania návrhu, t. j. od 03.02.2022 vždy do 15-teho dňa, toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Zaostalé splatné výživné na maloletého K. za obdobie od 03.02.2022 do 31.10.2022 vo výške 1.339,10 eura, súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur, spolu s bežným výživným až do vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením č o i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Súd zamietol návrh na prerušenie konania. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP výrokom, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ustanovením § 25 ods. 1, 2, § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 3, 4, 5, § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

1.3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že matka mal. dieťaťa sa návrhom domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov voči mal. dieťaťu, žiadala mal. dieťa zveriť do jej osobnej starostlivosti a otcovi uložiť povinnosť platiť výživné vo výške 400 eur odo dňa narodenia mal. dieťaťa.

Návrh odôvodnila tým, že od 01.08.2021 nežijú spolu a otec od tohto obdobia na výživu dieťaťa ničím neprispieva.

1.4. Otec s návrhom matky v časti výživného nesúhlasil. Uviedol, že matke poslal raz 200 eur a raz 100 eur, ktoré mu vrátila a odvtedy výživné neplatí. Uviedol, že má pochybnosti o otcovstve k dieťaťu, preto podal návrh na zapretie otcovstva.

1.5. V danom prípade súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v súčasnosti bude v záujme mal. dieťaťa zotrvanie v osobnej starostlivosti matky, ktorá túto starostlivosť vykonáva, pričom v jej starostlivosti nedostatky zistené neboli. Otec v konaní neprejavil záujem o osobnú starostlivosť o dieťa a má pochybnosti o svojom otcovstve, preto podal návrh na zapretie otcovstva, o ktorom súd koná v konaní 11Pc/16/2022.

1.6. Súd pri určovaní vyživovacej povinnosti vychádzal z odôvodnených výdavkov na mal. dieťa a z finančných pomerov rodičov. Otec je zamestnaný s čistým mesačným príjmom 900 eur, hospodári v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá má príjem 899 eur. Matka mal. dieťaťa je na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok 383 eur, a rodinné prídavky na dve mal. deti. Býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou a starou matkou a s ďalším dieťaťom, na ktoré platí otec výživné 100 eur. Na vedenie domácnosti prispieva cca 130 eur a v prípade potreby jej finančne pomáha matka, ktorá opatruje svoju matku. Z vyjadrenia matky vyplýva, že výdavky na mal. dieťa predstavujú sumu 260 eur a dvojmesačne kupuje ošatenie v sume 80 eur a výdavky v lekárni sú 25 eur. Súd bol názoru, že vo veku jedného roku dieťaťa sú primerané výdavky na dieťa cca 200 eur; za neprimeraný a vysoký považoval výdavok na oblečenie dvojmesačne 80 eur s konštatovaním, že na dieťa v tomto veku je možné nakúpiť oblečenie aj za podstatne nižšie náklady. I keď z lekárskej správy pediatra vyplýva, že je bežné používať plienky v počte cca 6 balíkov mesačne, podľa súdu intenzita používania plienok sa postupne znižuje, pretože dieťa si postupne bude odvykať od plienkovania. Matka uvádzala, že dieťaťu varí už riadnu stravu a podľa súdu množstvo stravy, ktoré dieťa zje vo veku jedného roka, nie je také veľké, aby to zvyšovalo výrazne rozpočet rodiny. Súd hodnotiac dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že primeraná výška výživného predstavuje zo strany otca 150 eur. Uvedená suma je primeraná veku a potrebám mal. dieťaťa ako aj k zárobkovým možnostiam rodičov. Keďže obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť, aj matka maloletého dieťaťa je povinná sa okrem osobnej starostlivosti podieľať aj na výžive mal. dieťaťa, ktorú vykryje vo zvyšku zo svojho rodičovského príspevku a to i v prípade, ak by aj náklady na dieťa boli vyššie. Súd poznamenal, že výživné sa určuje vždy podľa veku a potrieb dieťaťa. Súd výšku výživného posúdil v zmysle skutkového stavu zisteného v čase rozhodnutia súdu. Ak sa v budúcnosti podstatne zmenia pomery na strane mal. dieťaťa, matka bude oprávnená podať si návrh na zmenu súdneho rozhodnutia. Súd pri určovaní výživného nezobral do úvahy príjem družky otca mal. dieťaťa, nakoľko nemá vyživovaciu povinnosť k dieťaťu otca, jej príjem zobral do úvahy len čiastočne, nakoľko tento ovplyvňuje životnú úroveň otca. Mal. dieťa je oprávnené podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Rovnako aj životnú úroveň matky ovplyvňuje príjem osôb žijúcich s ňou v spoločnej domácnosti. Matka mal. dieťaťa žiadala určiť výživné odo dňa narodenia mal. dieťaťa. Súd tomuto návrhu nemohol vyhovieť, nakoľko v konaní nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by jej bránili, aby si návrh včas podala. Keďže výživné podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania ak neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa, súd určil výživné od 03.02.2022.

1.7. Za obdobie od 03.02.2022 do 31.10.2022 vzniklo na výživnom dlh vo výške 1.339,10 eura (150 eur : 28 dní za mesiac február 2022 = 5,35 eura x 26 dní za február 2022 = 139,01 eura a za 8 mesiacov od marca až do októbra 2022, 8 x 150 eur = 1.200 eur), ktorý súd vzhľadom na výšku zaostalého výživného povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania v zmysle § 232 CSP.

1.8. Otec mal. dieťaťa žiadal súd o prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o zapretie otcovstva 11Pc/16/2022. Súd návrh zamietol s poukazom na to, že prerušenie konania by bolo v rozpore s najlepším záujmom mal. dieťaťa ako aj s článkom 27 Dohovoru o právach dieťaťa, v zmysle ktorého rodičia alebo iní, ktorí zodpovedajú za dieťa, majú prvoradú zodpovednosť, zabezpečiť v rámci svojich schopností a finančných možností životné podmienky nevyhnutné pre rozvoj dieťaťa. Skutočnosť, že otec podal návrh na zapretie otcovstva neznamená, že dieťa nemá otca a pochybnosti otca o svojom

otcovstve nemôžu spôsobiť, aby dieťa nebolo dostatočne prostredníctvom výživného zabezpečené. Z uvedeného dôvodu súd návrh otca na prerušenie konania považoval za nedôvodný.

2. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa, ktorá navrhla rozsudok zmeniť a zaviazat' otca platiť výživné v sume 250 eur mesačne od 01.08.2001 a zročné výživné povoliť splácať otcovi v splátkach po 75 eur mesačne spolu s bežným výživným. Uviedla, že podľa zaužívanej súdnej praxe má výživné predstavovať 20 % až 30 % príjmu povinného rodiča. Poukázala na § 63 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že rodič, ktorý má príjem z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, ak si nesplní túto povinnosť predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu je 20 násobok sumy životného minima. Táto povinnosť nie je viazaná na výzvu súdu, dôkazné bremeno je na povinnom rodičovi - podnikateľovi. Poukázala na to, že otec si prenajíma dom a nie byt, kde má náklady 700 eur mesačne, čo považuje za neprimerané a účelové, pretože nájomná zmluva bola uzatvorená veľmi rýchlo, na 1 rok, preto sa domnieva, že tento nájom je účelový v danej situácii s cieľom, aby sa otec oslobodil od platenia vyššie uvedeného výživného. Podľa jej názoru má otec príjem vyšší ako deklaruje, súd ale nezisťoval, aké práce vykonáva, vie, že montuje armatúry; podľa daňového priznania má mesačný príjem 485 eur, pričom tvrdí, že má príjem 900 eur, teda je zjavné, že má vyšší príjem; podľa jej názoru má okolo 1.500 eur mesačne. Súd vyjadrenie detského lekára maloletého vzal do úvahy bez akýchkoľvek námietok, ale ona vie ako sa cíti a vedela, že nie je schopná sa presúvať a navštíviť advokáta. Súd bez vyjadrenia detského pediatra odmietol skutočnosť, že dieťa potrebuje plienky v ňou deklarovanom množstve, nakoľko dieťa má neustále riedku stolicu. Pokiaľ ide o nákupy ošatenia, súd mal výhrady k výške, pričom ale nákupy z lacných obchodov dlho nevydržia. Odvolaním napadla aj lehotu splatnosti zročného výživného, keď pri súdom určenej výške 30 eur mesačne by dlžné výživné bolo splácané 45 mesiacov, čo je neprimerané, a preto navrhla v tejto časti rozsudok zmeniť.

3. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny v Komárne navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. K vyjadreniu matky k jeho vyšším príjmom, ako sú deklarované uviedol, že v priebehu konania nikdy netvrdila, že má mať vyšší príjem, nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, preto jej vyjadrenie považuje za účelové. Na druhej strane predložil všetky potrebné doklady a informácie v priebehu súdneho konania. Prenájom na dobu určitú bol stanovený zo strany pre prenajímateľa, ide o štandardný postup najmä v prípade, ak ide o nových nájomcov. Pokiaľ ide o vyjadrenie matky, že nemohla návrh na určenie výživného podať skôr alebo februári 2022 poukázal na potvrdenie lekára, z ktorého nevyplýva, že nemohla vyhľadať advokáta skôr. Poukázal na to, že po podaní návrhu na zapretie otcovstva matka žiadnym spôsobom nepoprela jeho tvrdenia, že nie je otcom dieťaťa, čo by bolo prirodzenou reakciou na podanie takéhoto návrhu.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 65, § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a odvolaním napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, okrem výroku o výške splátok zročného výživného.

6. Právna úprava zakotvená v § 24 ods. 2 Zákona o rodine korešponduje s Dohovorom o právach dieťaťa prijatým 20.11.1989, ktorý v článku 3 ods. 1 určuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či je už uskutočňovaná verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Článok 8 ods. 1 Dohovoru predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa a základným zmyslom starostlivosti musí byť pritom záujem dieťaťa. Rovnako aj listina základných práv a slobôd vo svojom článku 32 ods. 1 v spojení s ods. 4 určuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov, deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

7. Ustanovenie § 28 ods. 1 písm. a/ Zákona o rodine uvádza, že súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletých detí. Obaja rodičia majú k dieťaťu zákonnú vyživovaciu povinnosť, a preto pri svojom životnom smerovaní musia robiť všetko pre to, aby v rámci zodpovednosti za všestranný vývoj svojich detí dokázali

uspokojovať všetky ich základné životné potreby. Z ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby. Vo všeobecnosti možno za opodstatnené potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať nielen náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ale aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami.

8. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

10. Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku je koherentný a jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a odpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty otca v odvolaní.

11. V súvislosti s odvolacími námietkami matky odvolací súd konštatuje, že neobstojí tvrdenie, že výživné súdy určujú v rozsahu 20 % - 30 % z príjmu rodiča, pretože v zmysle zákonnej dikcie je výška výživného závislá od odôvodnených potrieb dieťaťa a možností a schopností rodičov a len tieto kritéria sú rozhodujúce pri určení výšky vyživovacej povinnosti povinného rodiča. Rovnako tak argumentácia, že v danom prípade bolo potrebné vychádzať z ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nespĺní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Otec, ako živnostník má v zmysle zákona číslo 595/2003 Z. z. o dani z príjmov podávať daňové priznanie. Zo spisu vyplýva, že do spisu predložil daňové priznanie za rok 2021, teda splnil si povinnosť preukázať súdu svoje príjmy. Druhou zákonnou povinnosťou vyplývajúcou z ustanovenia § 63 ods. 1 je edičná povinnosť, t. j. povinnosť predložiť súdu podklady na zhodnotenie majetkových pomerov. Zjavne ide o širšie vymedzenie ako pri prvej povinnosti, keďže požadované podklady sa týkajú celkových majetkových pomerov, nielen príjmov povinného. Za takéto podklady možno považovať listy vlastníctva preukazujúce majetkové pomery týkajúce sa nehnuteľností, stavy účtov a vkladov v bankách, register cenných papierov, doklady o vlastníctve motorových vozidiel, resp. akýchkoľvek cenností. Z vykonaného dokazovania a ani z tvrdenia matky nevyplývalo, že by otec maloletého dieťaťa mal majetkové pomery, ktoré by odôvodňovali záver, že si nespĺnil zákonom stanovenú povinnosť tieto preukázať. Podľa vlastného vyjadrenia býval u svojich rodičov, v priebehu konania sa presťahoval do nájmu, kde platí 500 eur nájom a 200 eur za energie. Z konania nevyplývalo, že má majetok či už hnuťelný alebo nehnuteľný, ktorý by mal súdu deklarovať za účelom posúdenia jeho majetkových pomerov. Tvrdenie matky, že uzavretie nájmovej zmluvy v priebehu konania bolo účelové, aby sa vyhol povinnosti plniť si vyživovacu povinnosť v ňou požadovanom rozsahu odvolací súd nepovažuje za dôvodné, pretože vo všeobecnosti platí, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a uvedenú skutočnosť (náklady na bývanie) ani súd prvej inštancie a ani odvolací súd nezohľadňoval pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca. Pre jej určenie bolo podstatné, aké sú odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a reálne možnosti a schopnosti otca dieťaťa. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že aj keď matka tvrdila existenciu vyšších výdavkov na maloleté dieťa, nie všetky bolo dôvodné zohľadniť. K tvrdeniu, že otec má príjem okolo 1.500 eur matka nenavrhol žiadny dôkaz a neuviedla žiadne konkrétne tvrdenia, a preto aj keď má súd v konaní vo veciach starostlivosti o maloleté deti povinnosť vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhnú,

objektívne nie je možné požadovať od súdu, aby vykonal dôkaz, o ktorého existencii nemá vedomosť. Pokiaľ ide o samotnú výšku súdom prvej inštancie určeného výživného, odvolací súd toto považuje za primerané vzhľadom k aktuálnemu veku a potrebám maloletého dieťaťa, pričom v zmysle § 2 písm. c/ zák. č. 01/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov je životné minimum na nezaopatrené dieťa vo výške 107,03 eura mesačne. Príjmom dieťaťa okrem výživného sú aj rodinné prídavky, ktoré od januára 2023 sú vyplácané vo zvýšenej výške 60 eur mesačne na dieťa.

12. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v danej veci neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali priznať späťne výživné na maloletého K.. K tejto časti rozhodnutia napokon matka neuviedla žiadne odvolacie dôvody, iba uviedla, že žiada priznanie výživného späťne od 01.08.2021.

13. Odvolací súd po prejednaní veci vzhliadol dôvodným odvolanie matky v časti týkajúcej sa lehoty plnenia splatného ročného výživného, ktoré súd prvej inštancie povolil otcovi splácať v splátkach po 30 eur mesačne. Odvolací súd súhlasí s názorom matky, že splátkami v takejto výške by neprimerane dlhý čas bolo splácané zaostané výživné, a preto s prihliadnutím na príjem otca, jeho majetkové pomery a neexistenciu ďalších vyživovacích povinností odvolací súd v tejto časti rozsudok podľa § 388 CSP zmenil a splátku ročného výživného určil sumou 75 eur mesačne.

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).